

F. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela

Til lovforslag nr. L 72. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 17. december 1999*)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela

§ 1. Overenskomst af 3. december 1998 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Venezuelas Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten med tilhørende protokol er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 31.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

IVAR HANSEN

/ Grete Schødt

**Overenskomst
mellem
Kongeriget Danmarks Regering
og Republikken Venezuelas Regering
til undgåelse af dobbeltbeskatning
og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår indkomstskatter**

Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Republikken Venezuela, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som skatter på indkomst skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, eller dele af indkomst, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

- a) I Danmark:
  - (i) indkomstskatten til staten;
  - (ii) den kommunale indkomstskat;
  - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
  - (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;
 (herefter omtalt som »dansk skat«);
- b) I Venezuela:
  - indkomstskatterne
 (herefter omtalt som »venezuelansk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Venezuela, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Venezuela« betyder Republikken Venezuela;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenlutning af personer;

- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
  - (i) I Danmark:
Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
  - (ii) I Venezuela:
Det integrerede nationale skatteadministrationsvæsen (Servicio Nacional Integrado de Administracion Tributaria - SENIAT), dens befuldmægtigede repræsentant eller den myndighed, der er udpeget af Finansministeren som en kompetent myndighed med henblik på overenskomsten;
- (i) udtrykket »statsborger« betyder:
  - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
  - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i andre love, der anvendes i den stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også regeringen i denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter imidlertid ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat. For Venezuelas vedkommende omfatter udtrykket imidlertid enhver person eller ethvert selskab, der er hjemmehørende der og undergivet det venezuelanske territoriale skattesystem.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en forretning eller andet salgssted, og
- g) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 6 måneder.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningsstedets samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, i tilfælde hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 7 - handler på et foretagendes vegne, og som har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat

en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Uanset bestemmelserne i de foregående stykker i denne artikel skal et forsikringsforetagende i en kontraherende stat, undtagen for så vidt angår genforsikring, anses for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, hvis det opkræver præmier på den anden stats område eller forsikrer risici dér gennem en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 7.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsaktivitet i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsaktivitet.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsaktivitet i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab udgør et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller

retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. I tilfælde, hvor ejerskab af aktier eller andre selskabsrettigheder i et selskab direkte eller indirekte berettiger ejeren af sådanne aktier eller selskabsrettigheder til at benytte fast ejendom, der tilhører selskabet, kan indkomsten fra direkte brug, udlejning, eller benyttelse i enhver anden form af sådan nydelsesret beskattes i den kontraherende stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til

- a) dette faste driftssted; eller
- b) salg i den anden stat af varer af samme eller lignende art som de, der sælges gennem dette faste driftssted; eller
- c) anden erhvervsvirksomhed, der udøves i den anden stat af samme eller lignende art som den, der udøves gennem dette faste driftssted.

Bestemmelserne i litra b) og c) skal ikke finde anvendelse, hvis foretagendet godtgør, at sådant salg eller sådan virksomhed ikke med rimelighed kunne have været udøvet af dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres

den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende eller andetsteds, og som tillades fradraget i henhold til bestemmelserne i den interne lovgivning i den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende. Det skal imidlertid ikke være tilladt at fradrage eventuelle beløb, der (i anden henseende end som godtgørelse for faktiske udgifter) betales af det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder, eller som provision for udførelse af særlige hverv eller for administration, eller, undtagen hvor der er tale om en bank, som rente af lån til det faste driftssted. Ligeså skal der ikke ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste medregnes beløb, der (i anden henseende end som godtgørelse for faktiske udgifter) af det faste driftssted debiteres foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer, som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder, eller som provision for udførelse af særlige hverv eller for administration, eller, undtagen hvor der er tale om en bank, som rente af lån til foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende den anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og lufttransport

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat fra driften af skibe og luftfartøjer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter fortjeneste fra driften af skibe og luftfartøjer i international trafik:

- a) indkomst fra udleje på bareboat basis af skibe eller luftfartøjer; og
- b) fortjeneste fra brug, rådighedsstillelse, eller udleje af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer,

hvor henholdsvis sådan udleje eller sådant brug, rådighedsstillelse eller udleje er knyttet til driften af skibe eller luftfartøjer i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 1 og 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

5. I tilfælde, hvor fortjeneste i henhold til bestemmelserne i denne artikel kun kan beskattes i en kontraherende stat, og i henhold til den gældende lovgivning i denne stat anses for at være indkomst fra udenlandske kilder og af den grund er skattefri i denne stat eller beskattes med en sats, som er væsentlig lavere end den sats, som finder anvendelse på fortjeneste af indenlandsk virksomhed, kan den anden kontraherende stat

beskatte sådan fortjeneste, som om overenskomsten ikke havde fået virkning.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten, hvis denne anden stat anser reguleringen for berettiget. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der ejer og har ejet direkte mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, i en 12-måneders periode forud for den dato udbyttet er fastsat;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund

for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. I tilfælde, hvor en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om refusion af det overskydende beløb indgives til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er blevet opkrævet, medmindre den interne lovgivning i denne stat foreskriver et længere tidsrum. Refusionen skal gives inden for en 6-måneders periode fra den dato, på hvilken ansøgningen blev indsendt til den kompetente myndighed. 6-måneders perioden kan forlænges, hvis begge de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er blevet forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

7. De foregående bestemmelser i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene hos enhver person, der medvirkede ved stiftelsen eller overdragelsen af de aktier eller andre rettigheder, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, nægtes skattelempelse i den anden kontraherende stat som følge af bestemmelserne i den første sætning i dette stykke, skal den kompetente myndighed i denne anden stat underrette den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan imidlertid også beskattes i den anden kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis modtageren er den retmæssige ejer af renterne, må den således pålig-

nede skat ikke overstige 5 pct. af rentens brutto-beløb. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan den i stykke 1 nævnte rente kun beskattes i den kontraherende stat, hvor rentemodtageren er hjemmehørende, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) modtageren deraf er regeringen i en kontraherende stat, centralbanken i en kontraherende stat eller dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed; eller
- b) renten er betalt af enhver af de i litra a) nævnte personer; eller
- c) renten er betalt med hensyn til et lån, der er ydet eller garanteret af en finansiel institution af offentligretlig karakter med det formål at fremme eksport og udvikling.

4. Udtrykket »rentek« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især, indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Strafillæg ved for sen betaling skal ikke betragtes som rente ved anvendelsen af denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis rentens retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Rente skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når betaleren er staten selv, en politisk underafdeling, en lokal myndighed eller en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor imidlertid den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten

betales, er stiftet, og sådan rente påhviler sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende

7. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten, set i forhold til den gældsfordring for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

8. De foregående stykker i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene hos enhver person, der medvirkede ved stiftelsen eller overdragelsen af den gældsfordring, som ligger til grund for betalingen af renten, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, nægtes skattelempelse i den anden kontraherende stat som følge af bestemmelserne i den førstnævnte sætning i dette stykke, skal den kompetente myndighed i denne anden stat underrette den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 12

Royalties og honorarer for teknisk bistand

1. Royalties og honorarer for teknisk bistand, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties og honorarer for teknisk bistand kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) i tilfælde af royalties, 10 pct. af bruttobeløbet af royalties;

b) i tilfælde af honorarer for teknisk bistand, 5 pct. af bruttobeløbet af honorarerne for teknisk bistand.

3. Udtrykket »honorarer for teknisk bistand« betyder i denne artikel betalinger af enhver art til enhver person som vederlag for alle tekniske, administrative eller rådgivende ydelser, hvis sådanne ydelser stiller teknisk kundskab, erfaring, færdigheder, know-how, eller fremstillingsmetoder til rådighed.

4. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder film til forevisning, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

5. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet eller honoraret for teknisk bistand, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet eller honoraret for teknisk bistand hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed, det formuegode eller den kontrakt, som ligger til grund for de udbetalte royalties eller honorar for teknisk bistand, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet eller honoraret for teknisk bistand, set i forhold til den anvendelse, rettighed, oplysning eller tjenesteydelse for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyn-

tagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

7. De foregående bestemmelser i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene hos enhver person, der medvirkede til stiftelsen eller overdragelsen af de rettigheder, som ligger til grund for udbetalingen af royaltybeløbet, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, nægtes skattelempelse i den anden kontraherende stat som følge af bestemmelserne i første sætning i dette stykke, skal den kompetente myndighed i denne anden stat underrette den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat har til rådighed til udøvelse af frit erhverv, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe og luftfartøjer, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste ved afhændelse af aktier eller andre rettigheder i et selskab, hvis aktiver hovedsagelig, direkte eller indirekte, består af fast ejendom, der er beliggende i en kontraherende stat, eller rettigheder, som er knyttet til sådan fast ejendom, kan beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de, der er nævnt i de foregående stykker, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat. Sådan indkomst kan imidlertid også beskattes i den anden kontraherende stat, hvis:

- a) personen har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i denne anden stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste sted; eller
- b) personen opholder sig i denne anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for enhver 12-måneders periode, men kun den del deraf, som kan henføres til den virksomhed, der er udøvet i denne stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde i tjenesteforhold, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Hvis arbejdet er udført dér, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for person-

ligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i enhver 12-måneders periode, der begynder eller ender i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

4. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et luftfartøj, der anvendes i international trafik af Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende betalinger, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenkab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsmænd

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsmand, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller sportsmand i denne egenkab, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsmænd, hvis besøget i denne stat i væsentlig grad er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. I sådant tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsmanden er hjemmehørende.

Artikel 18

Pensioner og lignende betalinger

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, ikke medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for tidligere tjenesteydelser beskattes i denne stat.

2. Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan imidlertid også beskattes i den anden kontraherende stat, hvis betalingen erlægges af en person, der er hjemmehørende i den anden stat eller af et der beliggende fast driftssted.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn, og andet lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) Sådanne gage, løn og andet lignende vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:

- (i) er statsborger i denne stat; eller
- (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller

myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18 skal finde anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag og pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 20

Studerende og lærlinge

1. Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som udelukkende opholder sig i den førstnævnte stat i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, uddannelse eller oplæring, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal vederlag, som en studerende eller lærling, der er, eller som tidligere var hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udelukkende opholder sig i den anden kontraherende stat i studie- eller uddannelsesøjemed, oppebærer for tjenesteydelser udført i denne anden stat, ikke beskattes i denne anden stat, under forudsætning af at sådanne tjenesteydelser står i forbindelse med hans studium eller uddannelse, og at vederlaget for sådanne tjenesteydelser er et nødvendigt supplement til de midler, han har til rådighed til sit underhold.

Artikel 21

Undervisning og forskning

1. En fysisk person, som er eller var hjemmehørende i en kontraherende stat ved starten af sit besøg i den anden kontraherende stat, og som, efter invitation fra regeringen i denne anden stat eller fra et universitet eller anden læreanstalt, der er beliggende i denne anden stat og godkendt af den behørig uddannelsesmyndighed i denne anden stat, besøger denne anden stat med det hovedformål at undervise eller forske på sådant universitet eller anden læreanstalt, skal være fri-

taget for skat i denne anden stat af indkomst fra personlig tjeneste med undervisning eller forskning på sådant universitet eller anden læreanstalt i et tidsrum, der ikke overstiger 2 år fra datoen for hans ankomst til denne anden kontraherende stat.

2. Den efter stykke 1 indrømmede fritagelse skal ikke finde anvendelse på indkomst fra forskning, hvis sådan forskning ikke er udført i almenvellets interesse men hovedsagelig til privat fordel for en eller flere bestemte personer.

Artikel 22

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i den anden kontraherende stat, med hensyn til sådanne aktiviteter anses for at udøve virksomhed i denne anden stat gennem et fast driftssted eller at udøve frit erhverv fra et dér beliggende fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for enhver 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende, som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet at det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal boreplatform-virksomhed udøvet ud for kysten kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen overstiger 6 måneder inden for enhver 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende, som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet at det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

Artikel 23

Andre indkomster

Uanset bestemmelserne i enhver anden artikel i denne overenskomst kan indkomster, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, uanset hvorfra de hidrører, og som ikke udtrykkelig er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, beskattes af hver af de kontraherende stater i overensstemmelse med bestemmelserne i deres interne lovgivning.

Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

1. Såfremt lovgivningen i Danmark ikke medfører andet, skal dobbeltbeskatning for Danmarks vedkommende undgås som følger:

- a) Medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Venezuela, indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Venezuela;
- b) fradraget skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomtskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Venezuela;
- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Venezuela, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomtskatten tillade fradraget den del af indkomtskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Venezuela.

2. Såfremt lovgivningen i Venezuela ikke medfører andet, skal dobbeltbeskatning for Venezuelas vedkommende undgås som følger:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Venezuela, modtager indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal denne indkomst være fritaget for skat i Venezuela;
- b) hvis en person, der er hjemmehørende i Venezuela, ifølge lovgivningen i Venezuela er skattepligtig i Venezuela af sin globalind-

komst, skal bestemmelserne i litra a) i dette stykke ikke finde anvendelse, og dobbeltbeskatning skal undgås i overensstemmelse med litra c), d) og e) i dette stykke;

- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Venezuela, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Venezuela indrømme fradrag i den pågældende persons venezuelanske skat af indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Danmark;
- d) det fradrag, der indrømmes i henhold til litra c) i dette stykke, skal ikke kunne overstige den del af den venezuelanske indkomstskat, som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Danmark;
- e) i tilfælde, hvor indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i Venezuela, ifølge bestemmelserne i denne overenskomst er fritaget for skat i Venezuela, kan Venezuela ikke desto mindre, ved beregningen af skatten på den pågældendes resterende indkomst, tage den fritagne indkomst med i beregningen.

Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Undtagen hvor bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Bestemmelserne i denne artikel skal finde anvendelse på skatter, der er omfattet af denne overenskomst.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 25, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskat-

ning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til hvilke tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning, så længe anmodningen er indgivet, før forældelsesfristen i den anden kontraherende stat er udløbet.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træde i direkte forbindelse med hinanden, heriblandt gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten, især med henblik på forhindring af svig eller skatteunddragelse. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. De kompetente myndigheder kan, i samråd, udvikle passende betingelser, metoder eller fremgangsmåder vedrørende de anliggender, om hvilke sådan udveksling af oplysninger skal foretages, herunder,

hvor forholdene tilsiger det, udveksling af oplysninger vedrørende skatteunddragelse.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Bistand med inddrivelse

1. De kontraherende stater påtager sig at yde hinanden bistand med inddrivelse af skyldige skatter i det omfang, at dette beløb er blevet endeligt fastsat i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat, som fremsender anmodningen om bistand.

2. I tilfælde, hvor en anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter er blevet accepteret af den anden kontraherende stat, skal sådanne skatter inddrives af denne anden stat i overensstemmelse med de lovregler, der finder anvendelse ved inddrivelse af dens egne skatter, og som om de skatter, der skal inddrives, var dens egne skatter. Godkendelsen af anmodningen om bistand med inddrivelse skal udstedes af den kompetente myndighed i den stat, der har modtaget anmodningen, inden 90 dage efter den officielle dato for modtagelsen af anmodningen. Udebliver en sådan godkendelse skal dette betragtes som et afslag på anmodningen, medmindre den stat, der har modtaget anmodningen, udsteder en godkendelse bagefter, men ikke senere end 120 dage efter den officielle dato for modtagelsen af anmodningen.

3. Enhver anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse skal være ledsaget af et sådant bevis, som er nødvendigt i henhold til lovgivningen i denne stat for at godtgøre, at de skyldige skatter er blevet endeligt fastsat.

4. I tilfælde, hvor en kontraherende stats skattekrav ikke er blevet endeligt fastsat på grund af, at det er genstand for anke eller andre retshandlinger, kan denne stat med henblik på at sikre sine indtægter anmode den anden kontraherende stat om at træffe sådanne foreløbige foranstaltninger til beskyttelse på dens vegne, som er foreskrevet i denne anden stats lovgivning. Hvis en sådan anmodning godkendes, skal denne anden stat træffe sådanne foreløbige foranstaltninger, som om de skatter, der skyldes i den førstnævnte stat, var dens egne skatter.

5. Den stat, der modtager anmodningen, skal ikke være forpligtet til at godkende anmodningen, hvis den stat, der fremsætter anmodningen, ikke har udtømt alle til rådighed stående midler inden for dens eget område, undtagen i tilfælde hvor det at gøre brug af sådanne midler ville give anledning til uforholdsmæssige vanskeligheder.

6. Den kontraherende stat, i hvilken skatten er inddrevet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, skal uopholdeligt overføre det således inddrevne beløb til den anden kontraherende stat, på hvis vegne skatten er inddrevet, fratrukket, hvor forholdene tilsiger det, det ekstraordinære omkostningsbeløb, som nævnt i stykke 7, litra b).

7. Medmindre de kontraherende stater bliver enige om andet, er det aftalt at:

- a) sædvanlige omkostninger som en kontraherende stat har afholdt ved at yde bistand med inddrivelse skal påhvile den nævnte stat, og
- b) ekstraordinære omkostninger, som en kontraherende stat har afholdt ved at yde bistand med inddrivelse, skal påhvile og betales af den anden kontraherende stat, uanset størrelsen af det beløb, der er inddrevet på dens vegne af denne anden stat.

Så snart en kontraherende stat kan forudse, at ekstraordinære omkostninger måske vil påløbe, skal denne stat underrette den anden kontraherende stat herom og anføre det anslåede beløb på sådanne omkostninger.

8. I denne artikel betyder udtrykket »skatter« de skatter, på hvilke denne overenskomst finder anvendelse, samt renter og bøder i forbindelse med sådanne skatter.

Artikel 29

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 30

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark eller Venezuela er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater bliver enige om andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 32, på den måde som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område, eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Ikrafttræden

1. Regeringerne i de kontraherende stater skal give hinanden skriftlig underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomsten ikrafttræden er blevet opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår.

Artikel 32

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår, efter at der er forløbet et tidsrum på 5 år fra det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten op-høre med at have virkning for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart

efter det år, i hvilket meddelelsen om opsigelsen er givet, og følgende indkomstår.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Caracas, den 3. december 1998, på dansk, spansk og engelsk, således at alle tre tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse i fortolkning skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmarks Regering

Søren Voss

For Republikken Venezuelas Regering

Miguel Angel Burelli Rivas

PROTOKOL

Ved undertegnelsen i dag af Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Republikken Venezuela til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter (herefter omtalt som »overenskomsten«) er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, der skal udgøre en integrerende del af overenskomsten:

1. For så vidt angår artikel 4

Der er enighed om, at hvis Venezuela ændrer sit nuværende territoriale skattesystem til et globalbeskatningssystem, skal den sidste sætning i artikel 4, stykke 1, ophøre med at have virkning.

2. For så vidt angår artikel 10

Der er enighed om, at artikel 10, stykke 2, litra a), skal finde anvendelse på udbytte, der udbetales af selskab, der er hjemmehørende i Venezuela, til Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene.

3. For så vidt angår artikel 12

Der er enighed om, at ved anvendelsen af artikel 12, stykke 2, litra b) skal venezuelansk skat beregnes i overensstemmelse med venezuelansk lovgivning. Venezuelansk skat skal imidlertid i intet tilfælde beregnes på et grundlag, der er højere end 30 pct. af, hvad der anses for skattepligtig indkomst.

For Kongeriget Danmarks Regering

Søren Voss

For Republikken Venezuelas Regering

Miguel Angel Burelli Rivas

4. For så vidt angår artikel 24

Der er enighed om, at ved anvendelsen af artikel 24, stykke 1, litra a) og b) skal den indkomstskat, der er betalt i Venezuela, beregnes uden hensyn til »skatten på erhvervsvirksomhedsaktiver«, som, ifølge gældende venezuelansk lovgivning på tidspunktet for undertegnelse af denne overenskomst, tidligere er blevet betalt og nu bliver fradraget i venezuelansk indkomstskat.

5. For så vidt angår artikel 25

Der er enighed om for Venezuelas vedkommende, at artikel 25, stykke 3, kun skal finde anvendelse, hvis Venezuela ændrer sit nuværende territoriale skattesystem til et globalbeskatningssystem. I mellemtiden, kan renter, royalties og andre udbetalinger, med henblik på ansættelsen af et foretagendes skattepligtige fortjeneste, fratrækkes på samme vilkår og betingelser, som hvis de var blevet betalt af et hjemmehørende foretagende.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i Caracas, den 3. december 1998, på dansk, spansk og engelsk, således at alle tre tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse i fortolkning skal den engelske tekst være afgørende.